पुत्रेरनुगतः श्रीमान् श्रीमद्विश्व मकायशाः । प्रविवेश गृरुं राजा किमवत्सदशं प्रियं ॥ १॥ कौशल्या च सुमित्रा च कैकेयी च सुमध्यमा । बधूप्रतिग्रन्हे युक्ता याश्चान्या राजयोषितः ॥ १०॥ ततः सीतां मक्तभागामूर्मिलां च यशस्विनीं । कुशधनसुते चोभे नगृङ्गनृपपत्नयः ॥ ११॥ मङ्गलालापनिर्द्धीमैः शोभिताः बीमवाप्तसः । दिवतायतनान्याशु सर्वास्ताः प्रत्यपूज्यम् ॥ १५ ॥ श्रभिवायाभिवायांश्च सर्वा राजसुतास्तदा । रिमिरे मुदिताः काले भर्तृभिः सिक्ता रुक्ः ॥ १३॥ कुमाराश्च मक्तात्मानो वीर्येणाप्रतिमा भुवि । स्वं स्वं गृहमधासाम्य कुवेर्भवनोपमं ॥ १४॥ कृतदाराः कृतास्त्राश्च सधनाः ससुकृत्वनाः । शुश्रूषमाणाः पितरं वर्तयत्ति नर्रषभाः ॥ १५ ॥ कस्यचित् स्रथ कालस्य राजा दशर्थः सुतं । भरतं कैकयीपुत्रं समाङ्क्येदमब्रवीत् ॥ १६॥ श्रयं केकयराजस्य पुत्रो वसति पुत्रक । वां नेतुमागतो वीरो युधाजिन्मातुलस्तव ॥ १७॥ श्रुवा दशर्थस्येतद्वरतः केकयीमुतः । गमनायाभिचक्राम शत्रुघ्रसिहतस्तदा ॥ १०॥